DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Część XXXII.

Wydana i rozesłana dnia 5. Sierpnia 1854.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XXXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 5. August 1854.

149.

Rozporządzenie najwyższéj Komendy Wojskowéj z dnia 1. Czerwca 1854.,

mocą którego, na zasadzie najwyższego postanowienia z dnia 28. Maja 1854. r., wydanym zostaje przepis, tyczący się sposobu postępowania w sprawach cywilnych przy sądach pułkowych Pogranicza Wojskowego.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LII. nr. 142., wydaną dnia 21. Czerwca 1854.

150.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 4. Czerwca 1854.,

tyczące się pobiérania należytości okrętowéj na cztérech kanałach lombardzkich Martesana, Naviglio grande, Bereguardo i Pavia.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LII. nr. 143., wydaną dnia 21. Czerwca 1854.

151.

Rozrządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświécenia z dnia 12. Czerwca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LII. nr. 144., wydana dnia 21. Czerwca 1854.),

wydane do Namiestników Austryi Niższéj i Wyższéj, Czech, Morawii, Galicyi, Styryi, Krainy, Karyntyi, Tryestu, Tyrolu i do Prezydenta krajowego w Solnogrodzie,

mocą którego w części uzupełnia, a w części zmienia się przepis o wypożyczaniu książek z bibliotek uniwersyteckich i licealnych, zawarty w części XIX., Dziennika praw Państwa z roku 1850. nr. 30.

§. 1.

Określone w §. 1. przepisu z dnia 20. Grudnia 1849. r. prawo pożyczania i używania w domu książek z bibliotek uniwersyteckich i licealnych rozciąga się także na tych, którzy się sposobią do doktoratu, dlatego względem nich nie zachodzi potrzeba szczegółowego wyjątkowego upoważnienia ze strony Naczelnika kraju.

§. 2.

Członkowie ciał nauczycielskich, wspomnieni pod I. i II. §. 1. wyżpowołanego przepisu, nie pobiérający ani stałéj ani też nie stałéj płacy z kas publicznych, tudzież członkowie kolegiów doktorskich na uniwersytetach w Wié-

149.
Verordnung des Armee-Oberkommando vom 1. Juni 1854,

womit, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 28. Mai 1854, eine Vorschrift für die Behandlung der bürgerlichen Rechtssachen bei den Regimentsgerichten der Militärgrenze erlassen wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LII. Stück, Nr. 142, ausgegeben am 21. Juni 1854.

150.
Erlaß des Finanzministeriums vom 4. Juni 1854,

betreffend die Einhebung einer Schiffahrtsgebühr auf den vier lombardischen Kanälen von Martesana, Naviglio grande, von Bereguardo und Pavia.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LII. Stück, Nr. 143, ausgegeben am 21. Juni 1854.

151.
Erlaß des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 12. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LII. Stück, Nr. 144, ausgegeben am 21. Juni 1854),

an die Statthalter für Niederösterreich, Oesterreich ob der Enns, Böhmen, Mähren, Galizien, Steiermark, Krain, Kärnthen, Triest, Tirol und an den Landespräsidenten von Salzburg,

womit die, im XIX. Stücke des Reichs-Gesetzblattes vom Jahre 1850, Nr. 30, enthaltene Vorschrift, über das Ausleihen der Bücher aus Universitäts- und Lyzeal-Bibliotheken, theilweise ergänzt und modifizirt wird.

§. 1.

Das im §. 1 der Vorschrift vom 20. Dezember 1849 bezeichnete Recht, aus den Universitäts- und Lyzeal-Bibliotheken Bücher zu entlehnen und dieselben zu Hause zu benützen, wird auch auf Doktoranden ausgedehnt, für welche daher die Nothwendigkeit ausnahmsweiser Ermächtigung durch den Landeschef zu entfallen hat.

§. 2.

Die unter I. und II. des §. 1 der obzitirten Vorschrift genannten Glieder der Lehrkörper, welche keine bleibenden oder zeitweiligen Bezüge aus öffentlichen Kassen genießen, ferner die Mitglieder der Doktoren-Kollegien an den Universitäten in Wien

dniu i w Pradze, nakoniec uczniowie zapisani do matrykuł uniwersyteckich i doktoranci wtenczas tylko mogą używać prawa im dozwolonego, jeżeli złożą kaucyę przepisaną.

Kaucyę składać obowiązane są także według okoliczności te osoby, którym Naczelnik kraju wyjątkowo nadał prawo wypożyczania książek.

§. 3.

Od składania kaucyi uwolnieni są, oprócz tych, którzy w rozrządzeniu z d. 20. Grudnia 1849. r. w tym względzie uwolnienia doznają:

a) uczniowie, którzy z odszczególnieniem się złożyli egzamin dojrzałości, lub jeden z teoretycznych egzaminów rządowych, na ciąg regularnego biegu nauk uniwersyteckich;

b) Doktoranci aprobowani jednogłośnie przy jednym scisłym egzaminie, na ciąg roku, w którym będą w stanie złożyć najbliższe rygorożum, jeżeli się wykażą poleceniem jednego z swoich profesorów, mogącém być wyrażone na piérwszéj karcie żądania przez podpis onegoż, i jeżeli według zdania bibliotekarza, z tego dozwolenia nie czynią użytku nagannego;

c) uczniowie nie należący wprawdzie do kategoryi *a)*, lecz ze względu na swoję pracowitość w zawodzie umiejętnym, i charakter nieposzlakowany, poleceni przełożonemu biblioteki przez jednego z profesorów uniwersytetu, jeżeli tenże uzna ich za godnych tego uwzględnienia.

§. 4.

Kaucya wynosić będzie w powszechności we wszystkich bibliotekach zarówno dziesięć złr. m. k., jednakże przełożony biblioteki może według okoliczności ze względu na ilość lub wartość żądanych książek podnieść takową do wyższéj kwoty, i w takim przypadku wyższa ta kaucya stanowić będzie warunek wypożyczania.

§. 5.

Wolno jest każdego czasu cofnąć kaucyę, na któréj nie cięży żadna odpowiedzialność, jakotéż kaucyonować się nanowo.

Uczniowie zapisani do matrykuł uniwersyteckich, i doktoranci wtenczas tylko mają prawo odnowienia kaucyi w ciągu roku szkolnego, w którym takową cofnęli, jeżeli przełożony biblioteki na to się zgodzi, i bezpośrednio przedtém nastąpione utrzymanie kaucyi za usprawiedliwione uzna.

und Prag, endlich die immatrikulirten Studirenden der Universitäten und die Doktoranden können von dem ihnen eingeräumten Rechte nur dann Gebrauch machen, wenn sie die vorgeschriebene Kauzion (§. 4) erlegt haben.

Die Kauzion ist nach Umständen auch von Personen zu erlegen, welchen das Recht Bücher zu entlehnen ausnahmsweise von dem Landeschef zugestanden wurde.

§. 3.

Von dem Erlage der Kauzion sind außer den, im Erlasse vom 20. Dezember 1849 in dieser Beziehung ausdrücklich Begünstigten, auch noch befreit:

a) Studirende, welche die Maturitätsprüfung oder eine der theoretischen Staatsprüfungen mit Auszeichnung abgelegt haben, für die regelmäßige Dauer der Universitätsstudien;

b) Doktoranden, welche in einer strengen Prüfung mit Stimmen-Einhelligkeit approbirt wurden, für das Jahr, in welchem sie das nächste Rigorosum zu bestehen in der Lage sind, soferne sie die Empfehlung eines ihrer Professoren, welche in der Mitfertigung des ersten Begehrzettels bestehen kann, beibringen, und von dieser Begünstigung nach dem Ermessen des Bibliothekars keinen tadelnswerthen Gebrauch machen;

c) Studirende, die zwar in die Kategorie a) nicht gehören, jedoch in Ansehung ihrer wissenschaftlichen Strebsamkeit und ihres soliden Charakters von einem der Universitäts-Professoren dem Bibliothek-Vorstande besonders empfohlen, und vom Letzteren dieser Begünstigung würdig erachtet werden.

§. 4.

Die Kauzionseinlage hat in der Regel bei sämmtlichen Bibliotheken gleichmäßig zehn Gulden Konvenzions-Münze zu betragen, kann jedoch nach Beschaffenheit der Umstände mit Rücksicht auf die Menge oder den Werth der begehrten Bücher von dem Vorstande der Bibliothek auch höher bemessen werden, wo dann der höhere Erlag als Bedingung der Ausleihung zu gelten hat.

§. 5.

Wie das Zurückziehen der haftungsfreien Kauzion, so ist auch die neuerliche Kauzionirung jederzeit gestattet.

Immatrikulirte Studirende der Universitäten und Doktoranden sind jedoch zur Erneuerung der Kauzion im Laufe des Studienjahres, in welchem die Zurückziehung derselben stattgefunden, nur dann berechtiget, wenn der Bibliothek-Vorstand sich hiemit einverstanden erklärt, und die unmittelbar vorangegangene Erhaltung der Kauzion für gerechtfertiget hält.

§. 6.

Postanowienia objęte w przepisie z dnia 20. Grudnia 1849., nie dotknięte niniejszém rozporządzeniem, pozostają w swéj mocy.

Thun m. p.

152.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 13. Czerwca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LIV. nr. 1[illegible]7, wydana dnia 24. Czerwca 1854.),

obowiązujące w całém Państwie,

którém przepisaną zostaje instrukcya dla c. k. austryackich urzędów konsularnych we Francyi i Algeryi co do urzędowych ich czynności w przypadkach ocalenia szczątków rozbitego statku.

Gdy przy rozciągnieniu upoważnień konsulów francuzkich w Austryi, przyznanych im w roku 1832., w przypadkach ocalenia rozbitków francuzkich okrętów na pobrzeżach austryackich, zastrzeżoną została zupełna wzajemność dla c. k. urzędów konsularnych we Francyi, uznaje przeto Ministeryum Handlu za rzecz stosowną, w porozumieniu z innemi interesowanemi Ministeryami zrobić użytek z owego zastrzeżenia i wydać dla c. k. funkcyonaryuszów konsularnych we Francyi i Algeryi następujące instrukcye, wstępujące w życie z dniem 1. Sierpnia 1854. roku:

1. W razie unieszczęśliwienia okrętów austryackich za podstawę w powszechności i nadal jeszcze służyć będzie dla wyżwymienionych c. k. urzędów konsularnych okólnik centralnego Gubernium morskiego z dnia 20. Listopada 1834. r. nr. 21435. (zamieszczony w edykcie marynarskim, wydania z roku 1847. stron. 215.), a mianowicie pozostają niezmienne postanowienia, zawarte tamże co do mocy dowodu dotyczących dokumentów konsularnych, tudzież co do spisania aktu tak zwanego *prova di fortuna*, skonstatowania stanu rzeczy i t. d.

2. Upoważnienia w przypadkach uratowania rozbitków okrętowych obecnie w większéj rozciągłości c. k. funkcyonaryuszom konsularnym we Francyi i Algeryi przyznane, dotyczą najszczególniéj ich wpływu na środki, które nie zostały już przekazane konsulom przez powszechne ustawy żeglugowe i instrukcye, a które się odnoszą do prawnych stosunków prywatnych, z nieszczęśliwych wypadków morskich wynikających, przyczém istotnie rozróżnić należy, czy poddani austryaccy, dotknięci nieszczęśliwym wypadkiem morskim na okrętach austryackich lub ich pełnomocnicy, w miejscu wypadku przytomnymi są, lub nie.

3. Jeżeli w przypadkach rozbicia lub awaryi okrętów austryackich na pobrzeżach francuzkich, dotyczący interesenci austryaccy (bądź to osoby poje-

§. 6.

Die durch gegenwärtigen Erlaß nicht berührten Bestimmungen der Vorschrift vom 20. Dezember 1849 bleiben aufrecht.

Thun m. p.

152.

Verordnung des Handelsministeriums vom 13. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIV. Stück, Nr. 147, ausgegeben am 24. Juni 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch die Instrukzion für die k. k. österreichischen Konsularämter in Frankreich und Algerien, in Betreff ihrer Amtshandlungen in Sauvetage-Fällen, vorgeschrieben wird.

Nachdem bei der, den französischen Konsuln in Oesterreich im Jahre 1832 eingeräumten Ausdehnung ihrer Befugnisse in Sauvetage-Fällen französischer Schiffe an österreichischen Küsten die vollständige Reziprozität für die k. k. Konsularämter in Frankreich vorbehalten wurde, findet das Handelsministerium im Einverständnisse mit den andern betheiligten Ministerien von dem obigen Vorbehalte nunmehr Gebrauch zu machen, und den k. k. Konsular-Funkzionären in Frankreich und Algerien die folgenden Weisungen hinauszugeben, welche vom 1. August 1854 an in Wirksamkeit zu treten haben:

1. Bei See-Unfällen österreichischer Schiffe hat für die oben bezeichneten k. k. Konsularämter im Allgemeinen auch fortan der Zirkular-Erlaß des Zentral-See-Guberniums vom 20. November 1834, Nr. 21435 (eingeschaltet im Marine-Edikte, Auflage 1847, Seite 215) als Grundlage zu gelten, und es bleiben namentlich die darin rücksichtlich der Beweiskraft der bezüglichen Konsulats-Urkunden, dann rücksichtlich der Aufnahme der prova di fortuna, Konstatirung des Sachverhaltes rc. enthaltenen Bestimmungen, unberührt.

2. Die, den k. k. Konsular-Funkzionären in Frankreich und Algerien nunmehr eingeräumten erweiterten Befugnisse in Sauvetage-Fällen, betreffen hauptsächlich ihre amtliche Einflußnahme auf diejenigen nicht schon durch die allgemeinen Schifffahrts-Gesetze und Instrukzionen, den Konsuln zugewiesenen Vorkehrungen, welche die aus See-Unfällen hervorgehenden privatrechtlichen Beziehungen berühren, und es ist dabei wesentlich zu unterscheiden: ob die bei See-Unfällen österreichischer Schiffe betheiligten österreichischen Unterthanen, oder deren Bevollmächtigte, am Orte des Vorfalles zugegen sind oder nicht.

3. Wenn in Schiffbruchs- oder Havarie-Fällen österreichische Schiffe an französischen Küsten, die betreffenden österreichischen Interessenten (seien es einzelne Per-

dyncze, bądź zakłady zabezpieczające, lub inne korporacye) w miejscu wypadku albo osobiście się znajdują, albo przez ajentów lub pełnomocników zastąpieni są, albo za otrzymaném doniesieniem tamże przybędą, wówczas funkcyonaryusz austryacki konsularny, zupełnie w myśl okólnika z dnia 20. Listopada 1834. r., pod §. 1. zacytowanego, wstrzymać się winien od wszelkiego wpływu na działania ratunku, jakoteż na zrealizowanie dóbr ocalonych, i sprawy z témże w związku będące, w zakres prawa prywatnego wchodzące, a ograniczyć się li tylko na czynności urzędowe, w właściwych przepisach konsularnych uwzględnione, jakoto:

a) na spisanie aktu *prova di fortuna;*

b) na spisanie i legalizacyę wszystkich innych jeszcze do tego odnoszących się aktów i załączników, o ile takowe w Austryi, lub przed sądami austryackiemi ważnemi być mają;

c) na wspiéranie stron dotyczących przed władzami miejscowemi;

d) na zagodzenie sporów zachodzących, czy to drogą dobrowolną, czy polubowną, w obrębach upoważnień, w powszechnéj instrukcyi konsularnéj w téj mierze wyszczególnionych;

e) na odebranie papiérów okrętowych w przypadkach przewidzianych, mianowicie patentu, ministeryalnego skontrynu, spisu ludzi, żurnalu pokładowego;

f) na staranność około ludzi rozbitego okrętu austryackiego, tak co się tyczé ich żołdu, jakoteż ich przeprawy nazad do Państw austryackich, lub innego stosownego zamieszczenia, przy scisłém zachowaniu przepisów dotyczących politycznego edyktu marynarskiego.

4. Przeciwnie zaś, jeżeli w miejscu wypadku nie są obecni właściciele, superkargowie (nadzorcy okrętów kupieckich), lub inni austryaccy interesowani albo ich pełnomocnicy, wówczas c. k. funkcyonaryusz konsularny sam osobiście i w obrębach, przez francuzkie ustawy celne, sanitarne i portowe wskazanych, przedsiębrać i kierować ma wszelkiemi czynnościami ratunku, ubezpieczenia, lub innemi, nie ciérpiącemi bynajmniéj zwłoki, przez któreby dotycząca austryacka własność uchronioną została od zguby, zepsucia lub zmniejszenia wartości, wszystko to na niebezpieczeństwo i koszt interesowanych jako prawny ich zastępca, jednocześnie zaś uwiadomić interesowanych o wypadku, i zawezwać ich albo do osobistéj interwencyi, albo do ustanowienia pełnomocnika. Dopóki interesowani nie zarządzą środków potrzebnych do ubezpieczenia praw własnych w miejscu wypadku, c. k. funkcyonaryusze konsularni postępować mają li tylko wedle zleceń, danych im przez interesowanych prawnie za takowych uznanych, z nadejściem zaś ich samych lub pełnomocników ich wstrzymać się od wszelkiego dalszego wdawania się w mierze prywatnéj prawnéj, nareszcie uratowane przedmioty wraz z całym operatem oddać udowodnionym należycie interesowanym, jak tylko powrócone będą przez nich koszta urosłe.

sonen, oder Versicherungsanstalten, oder andere Korporazionen) entweder in Person oder durch ihre Agenten oder Bevollmächtigten im Orte des Vorfalles sich anwesend befinden, oder auf erhaltene Nachricht dahin kommen, so hat sich der österreichische Konsular-Funkzionär ganz im Sinne des zu 1. zitirten Zirkular-Erlasses vom 20. November 1834, jeder Einflußnahme auf das Rettungsoperat, wie auf die Realisirung des geretteten Gutes, und auf die damit zusammenhängenden, in den Bereich des Privatrechtes gehörigen Angelegenheiten, zu enthalten, und sich lediglich auf die in den bezüglichen Konsular-Vorschriften berücksichtigten Amtshandlungen zu beschränken, als:

a) Aufnahme der prova di fortuna;

b) Aufnahme und Legalisirung aller sonst noch darauf Bezug nehmenden Akten und Behelfe, soweit selbe in Oesterreich oder vor österreichischen Gerichten Geltung erhalten sollen;

c) Unterstützung der betreffenden Parteien gegenüber der Lokalbehörden;

d) Bewirkung der Ausgleichung etwaiger Streitigkeiten im gütlichen oder schiedsrichterlichen Wege innerhalb der ihm durch die allgemeine Konsular-Instrukzion diesfalls gegebenen Befugnisse;

e) Einziehung der Schiffspapiere in den vorgesehenen Fällen, namentlich des Patentes, Ministerial-Skontrins, der Mannschaftsrolle, des Bord-Journales;

f) Fürsorge für die österreichische Mannschaft des gescheiterten Schiffes, sowohl rücksichtlich ihrer Löhnungsforderungen, als auch wegen ihrer Rückbeförderung nach den k. k. Staaten oder sonstigen zweckmäßigen Unterbringung, mit genauer Beobachtung der einschlägigen Vorschriften des politischen Marine-Ediktes.

4. Sind dagegen die Eigenthümer, Superkargos oder sonstigen österreichischen Betheiligten oder deren Bevollmächtigte, am Orte des Vorfalles nicht zugegen, so hat der k. k. Konsular-Funkzionär in eigener Person und innerhalb jener Grenzen, welche die französischen Zoll-, Sanitäts- und Hafengesetze vorzeichnen, alle jene Rettungs-, Sicherstellungs- oder sonstigen Handlungen, welche keinen Aufschub leiden, und wodurch das betheiligte österreichische Eigenthum vor Untergang, Verderben oder Entwerthung geschützt werden soll, auf Gefahr und Kosten der Betheiligten, als deren gesetzlicher Vertreter vorzunehmen und zu leiten, gleichzeitig aber die Betheiligten von dem Vorfalle in Kenntniß zu setzen, und sie entweder zur persönlichen Intervenzion oder zur Aufstellung eines Bevollmächtigten aufzufordern. Bis die Betheiligten die nöthigen Maßregeln zur Sicherheit ihrer Rechte am Orte des Vorfalles getroffen haben, werden die k. k. Konsular-Funkzionäre lediglich nach den ihnen von den rechtmäßig als solche anerkannten Betheiligten gegebenen Weisungen vorgehen, nach deren oder ihrer Bevollmächtigten Eintreffen aber jede weitere Ingerenz in privatrechtlicher Beziehung einstellen, und die geretteten Gegenstände sammt dem ganzen Operate den ausgewiesenen Betheiligten, nachdem von ihnen die aufgelaufenen Kosten berichtiget worden sind, übergeben.

Niniejsze atoliż upoważnienia, przystojące austryackim funkcyonaryuszom konsularnym w przypadkach ocalenia okrętów austryackich na pobrzeżach morskich, mogą zresztą o tyle tylko być wykonane, o ile nie zachodzą żadne praworoszczenia ani ze strony skarbu Państwa Francuzkiego, ani téż ze strony poddanych francuzkich, lub Państwa innego.

5. Podrzędni funkcyonaryusze konsularni obowiązani są o każdym takowym wypadku zrobić doniesienie w nadurzędzie konsularnym właściwym, i zasięgnąć w przypadkach wątpliwych zlecenia jego.

6. Równie téż o każdym takowym wypadku jak najspieszniéj zawiadomioną być ma centralna władza morska w Tryeście drogą jak najkrótszą, któráto władza dokładną także wiadomość otrzymać powinna o dalszym postępie i rezultatach końcowych operacyi ratunku, jakotéż o środkach urzędownie zaprowadzonych z przedłożeniem dotyczących papiérów okrętowych i innych dokumentów, stosownie do przepisu edyktu marynarskiego.

Baumgartner m. p.

153.

Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Handlu z dnia 16. Czerwca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LII. nr. 145., wydana dnia 21. Czerwca 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, objętych w powszechnym Związku celnym,

tyczące się dodatku, dopłacać się mającego przy opłacaniu należytości celnych w miesiącu Lipcu 1854. roku.

Dla wyrównania kursu pieniędzy papiérowych przy opłacaniu należytości celnych, na zasadzie §. 17. uwag wstępnych do taryfy celnéj, dopłacać należy w miesiącu Lipcu 1854. r. do każdego sta reńskich dodatek trzydziestu pięciu procentów.

Baumgartner m. p.

Diesen den österreichischen Konsular-Funkzionären zustehenden Befugnisse in Sauvetage-Fällen österreichischer Schiffe an französischen Küsten, können übrigens nur in soweit ausgeübt werden, als keine Ansprüche vom französischen Staatsschatze, von französischen oder von Unterthanen eines dritten Staates vorkommen.

5. Die untergeordneten Konsular-Funkzionäre haben von jedem solchen Vorfalle dem ihnen vorgesetzten Konsularamte Nachricht zu geben, und in zweifelhaften Fällen dessen Weisungen einzuholen.

6. Eben so ist von jedem solchen Vorfalle die Zentral-Seebehörde in Triest auf dem kürzesten Wege schleunigst zu benachrichtigen, welche Behörde auch über den weiteren Fortgang und die End-Resultate des Rettungs-Operates, so wie über die dabei getroffenen ämtlichen Vorkehrungen, unter Einsendung der bezüglichen Schiffs-Papiere und sonstigen Dokumente — nach Vorschrift des Marine-Ediktes — in genauer Kenntniß zu erhalten ist.

Baumgartner m. p.

153.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 16. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LII. Stück, Nr. 145, ausgegeben am 21. Juni 1854),

giltig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

in Betreff des im Monate Juli 1854 bei Entrichtung der Zollgebühren zu zahlenden Aufgeldes.

Zur Ausgleichung des Papiergeld-Kurses bei der Entrichtung der Zollgebühren im Grunde des §. 17 der Vorerinnerung zum Zolltarife, ist im Monate Juli 1854 für je Einhundert Gulden ein Aufgeld von fünf und dreißig Perzent aufzuzahlen.

Baumgartner m. p.

154.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 17. Czerwca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LIV. nr. 148, wydana dnia 24. Czerwca 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

co do zastosowania rozrządzenia z dnia 14. Lipca 1853. roku, o przekazywaniu i wstrzymywaniu poborów osób w służbach rządowych zostających, do poborów, ratami dolnemi płatnych.

Z powodu kilkakrotnie wniesionych wątpliwości co do zastosowania rozrządzenia Ministerstwa Finansów z dnia 14. Lipca 1853. (Dziennik praw Państwa, część XLIV. nr. 139. *), o przekazywaniu i wstrzymywaniu płac osób, w służbach rządowych zostających, obwieszcza się w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań i Oświecenia, iż wspomniony przepis nie znajduje zastosowania do poborów, dolnemi ratami płatnych.

Takowy nie ma przeto miejsca przy asygnowaniu i wstrzymywaniu poborów kongruowych, uzupełniających dla duchowieństwa starownictwem dusz się zajmującego, należytości supletury lub substytucyi personalu nauczycielskiego, tudzież stypendyów i poborów funduszowych.

Baumgartner m. p.

155.

Rozporządzenie Ministeryów Finansów i Handlu z dnia 17. Czerwca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LIV. nr. 149., wydana dnia 24. Lipca 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych Monarchii,

o rozciągnieniu upoważnień celnych c. k. głównego urzędu celnego klasy II. w Cytawie w Saksonii.

Ces. król. głównemu urzędowi celnemu klasy II. w Cytawie w Królestwie Saksonii przyznają się niniejszém upoważnienia głównego urzędu celnego klasy I. co do wszystkich towarów, z wolnego obrotu Związku celnego niemieckiego na austryackie terytoryum celne przechodzących.

Baumgartner m. p.

---

*) Dzien. rządowy, rok 1853., Oddział I., cz. XXXI. nr. 140.

154.

Erlaß des Finanzministeriums vom 17. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIV. Stück, Nr. 148, ausgegeben am 24. Juni 1854),

wirksam für alle Kronländer,

in Betreff der Anwendung des Erlasses vom 14. Juli 1853, über die Anweisung und Einstellung der Bezüge der Staatsdiener auf solche Bezüge, welche in dekursiven Raten erfolgt werden.

Ueber mehrfach angeregte Zweifel bezüglich der Anwendung des Finanzministerial-Erlasses vom 14. Juli 1853 (Reichs-Gesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 139 *), über die Anweisung und Einstellung der Bezüge der Staatsdiener, wird im Einvernehmen mit dem Ministerium des Kultus und Unterrichts bekannt gegeben, daß diese Vorschrift auf jene Bezüge, welche in dekursiven Raten erfolgt werden, nicht anzuwenden ist.

Dieselbe findet daher keine Anwendung bei Anweisungen und Einstellungen von Kongrua-Ergänzungsbezügen für den Kurat-Klerus, von Supplenten oder Substituzions-Gebühren des Lehrpersonales und von Stipendien oder Stiftungsgenüssen.

Baumgartner m. p.

155.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 17. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIV. Stück, Nro. 149, ausgegeben am 24. Juni 1854),

giltig für alle Kronländer der Monarchie,

die Erweiterung der Verzollungsbefugnisse des k. k. Hauptzollamtes II. Klasse zu Zittau in Sachsen betreffend.

Dem k. k. Hauptzollamte II. Klasse zu Zittau im Königreiche Sachsen werden in Ansehung aller Waaren, welche aus dem freien Verkehre des deutschen Zollvereines, auf das österreichische Zollgebiet übertreten, die Befugnisse eines Hauptzollamtes I Klasse eingeräumt.

Baumgartner m. p.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXXI. Stück, Nr. 140.

156.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 18. Czerwca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LV. nr. 150., wydana dnia 2. Lipca 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o środkach ostrożności przy pobiéraniu procentów i przepisywaniu zapisów długu Państwa i monte-kartelów, brzmiących na pewne imię.

Ponieważ Rząd Państwa nie przyjmuje żadnéj odpowiedzialności za rzetelność podpisów na kwitach na procenta wystawionych, tudzież na cesyach zapisów długów Państwa i monte-kartelów, brzmiących na pewne imię, przeto posiadacze takich papiérów, chcąc się skutecznie zabezpieczyć od pokrzywdzenia swéj własności przez sfałszowanie podpisów swoich, mogą żądać:

a) albo, żeby kwity na procenta i cesye zapisów długów Państwa albo monte-kartelów, brzmiących na ich imię, zawsze były należycie legalizowane;

b) albotéż, żeby przy każdém pobiéraniu procentów, oprócz zwyczajnego kwitu, okazywane były jeszcze zapis długu Państwa lub monte-kartele.

Zatém właściciel takich zapisów długu Państwa ma do wyboru, którego z tych środków ostrożności, czyli téż żadnego z nich użyć nie zechce, i poprzestaje na dotychczasowém sposobie postępowania; jeżeli zaś życzy zabezpieczyć się w sposobie jednym z wyżwskazanych, winien jest prośbę swoję w tym przedmiocie ustnie lub na pismie wnieść do téj kasy kredytowéj, która wypłaca procenta od owego zapisu długu Państwa lub dokumentu na renty, przy załączeniu tegoż zapisu długu Państwa lub dokumentu na renty.

Żądanie takowe zanotowane będzie w publicznych księgach kredytowych, i skutek ma ten, iż dopóki nie nastąpi odwołanie ze strony właściciela, lub przepisanie na inne imię,

w piérwszym przypadku pod *a)* procenta pobiérane być mogą tylko za kwitami legalizowanemi, równie jak przepisanie na inne imię tylko w skutku legalizowanych cesyj nastąpić może,

w drugim przypadku pod *b)* zaś, iż procenta oprócz zwyczajnego kwitu, tylko jeszcze za okazaniem samychże zapisów długu Państwa lub monte-kartelów pobiérane być mogą.

Legalizacye, wystawione do wyłącznego celu pobiérania procentów, albotéż przeznaczone na potwierdzenie cesyj zapisów długów Państwa i mon-

156.

Erlaß des Finanzministeriums vom 18. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LV. Stück, Nr. 150, ausgegeben am 2. Juli 1854),

wirksam für alle Kronländer,

über Vorsichtsmaßregeln bei der Zinsenbehebung und Umschreibung von, auf Namen lautenden Staats-Schuldverschreibungen und Monte-Kartellen.

Nachdem die Staatsverwaltung für die Echtheit der Unterschriften auf den Zinsenquittungen und bei den Zessionen von den, auf Namen lautenden Staats-Schuldverschreibungen und von den Monte-Kartellen keinerlei Haftung übernimmt, so können die Besitzer solcher Papiere, um sie in die Lage zu setzen, sich gegen Eigenthums-Verletzungen durch allfällige Verfälschungen ihrer Unterschriften mit Erfolg zu sichern, verlangen:

a) entweder, daß die Zinsenquittungen und die Zessionen von den, auf ihren Namen lautenden Staats-Schuldverschreibungen oder Monte-Kartellen stets gehörig legalisirt seyn müssen;

b) oder, daß bei der jedesmaligen Zinsenbehebung nebst der üblichen Quittung auch noch die Staats-Schuldverschreibung oder die Monte-Kartelle selbst vorgezeigt werden müsse.

Hiernach bleibt es in der Wahl des Eigenthümers solcher Schuldverschreibungen, sich für die eine oder die andere dieser Vorsichtsmaßregeln, oder für keine derselben zu entscheiden, und es dann ganz bei der bisherigen Verfahrungsweise zu belassen; wünscht er jedoch, sich in einer der angedeuteten Arten sicher zu stellen, so hat er sein Ansuchen darum mündlich oder schriftlich, unter Vorlage der Staats-Schuldverschreibung oder der Rent-Urkunde, bei jener Kreditskasse vorzubringen, bei welcher die Staats-Schuldverschreibung oder die Rent-Urkunde verzinset wird.

Ein solches Begehren wird sodann auf den öffentlichen Kreditsbüchern vorgemerkt, und hat die Wirkung, daß, so lange kein Widerruf von Seite des Eigenthümers oder die Umschreibung erfolgt,

in dem ersten Falle sub a) die Zinsenbehebungen oder Umschreibungen nur gegen legalisirte Quittungen oder nur in Folge legalisirter Zessions-Erklärungen vorgenommen,

in dem zweiten Falle sub b) aber, daß die Zinsen nebst der üblichen Quittung nur gegen jedesmalige Vorzeigung der Staats-Schuldverschreibung oder der Monte-Kartelle selbst behoben werden können.

Die Legalisirungen, welche zu dem ausschließenden Zwecke der Zinsenbehebung, oder für die, auf die Obligazionen und Monte-Kartellen selbst ausgestellten Zessions-

te-kartelów, zostały na mocy najwyższego postanowienia z dnia 8. Maja 1854. roku uwolnione od stempla, w najłaskawszém uwzględnieniu wyżwyszczególnionych stosunków.

Baumgartner m. p.

157.

Patent cesarski z dnia 21. Czerwca 1854.,

obowiązujący w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém,

mocą którego wydane zostają niektóre przepisy dla przeprowadzenia zniesienia związku urbaryalnego i uwolnienia gruntów od ciężarów, tudzież dla uregulowania zmienionych przez to stosunków między dawnymi panami gruntowymi i byłymi ich poddanymi i osadnikami, jakotéż ich wzajemnych stosunków posiadania.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LV. nr. 151., wydaną dnia 2. Lipca 1854.

158.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 21. Czerwca 1854.,

o rozwiązaniu Sądu krajowego wyższego w Klagenfurcie, i o ustanowieniu połączonego Sądu krajowego wyższego w Gracu dla Styryi, Karyntyi i Krainy.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LV. nr. 152., wydaną dnia 2. Lipca 1854.

159.

Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Handlu z dnia 27. Czerwca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LV. nr. 153., wydana dnia 2. Lipca 1854.),

wydane w przedmiocie uwolnienia od cła surowéj lnianéj przędzy ręcznéj w obrocie granicznym między Bawaryą i krajem koronnym czeskim.

W dodatku i w celu uzupełnienia §. 10. rozporządzenia z dnia 8. Grudnia 1853. r. o wykonaniu taryfy celnéj z dnia 5. Grudnia 1853. r. oświadcza się, iż w skutku rozpraw względem wykonania traktatu celnego i handlowego z dnia 19. Lutego 1853. roku, surowa lniana przędza ręczna wpuszczana być powinna bez kontroli użycia, wolna od opłaty cła, przez granice między Bawaryą i krajem koronnym czeskim.

Baumgartner m. p.

Erklärungen ausgefertiget werden, sind, in gnädigster Berücksichtigung der oben angeführten Verhältnisse, durch die Allerhöchste Entschließung vom 8. Mai 1854 von der Stempel-Abgabe befreit worden.

Baumgartner m. p.

157.

Kaiserliches Patent vom 21. Juni 1854,

wirksam für das Großfürstenthum Siebenbürgen,

womit für dieses Kronland mehrere Bestimmungen zur Durchführung der Aufhebung des Urbarialverbandes und der Entlastung des Grund und Bodens, sowie zur Regelung der hierdurch geänderten Beziehungen zwischen den ehemaligen Grundherren und ihren gewesenen Unterthanen und Grundholden, und der dießfälligen gegenseitigen Besitzverhältnisse angeordnet werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LV. Stück, Nr. 151, ausgegeben am 2. Juli 1854.

158.

Verordnung des Justizministeriums vom 21. Juni 1854,

über die Auflösung des Ober-Landesgerichtes zu Klagenfurt und die Aktivirung des vereinigten steiermärkisch-kärnthnerisch-krainerischen Ober-Landesgerichtes zu Gratz.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LV. Stück, Nr. 152, ausgegeben am 2. Juli 1854.

159.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 27. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LV. Stück, Nr. 153, ausgegeben am 2. Juli 1854),

in Betreff der zollfreien Behandlung des rohen leinenen Handgespinnstes im Grenzverkehre zwischen Baiern und dem Kronlande Böhmen.

Im Nachhange und zur Ergänzung des §. 10 der Verordnung vom 8. Dezember 1853, über die Vollziehung des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853, wird erklärt, daß, zufolge der Verhandlungen über die Vollziehung des Zoll- und Handelsvertrages vom 19. Februar 1853, rohes leinenes Handgarn über die Grenze zwischen Baiern und dem Kronlande Böhmen ohne Kontrole der Verwendung zollfrei einzulassen ist.

Baumgartner m. p.

160.

Patent cesarski z dnia 26. Czerwca 1854.,

(Dziennik praw Pańs wa, część LVII. nr. 158., wydana dnia 6. Lipca 1854.),

obowiązujący w całym obrębie Państwa,

mocą którego dla sprowadzenia waluty krajowéj na walutę metalową, i dostarczenia środków do pokrycia nadzwyczajnych potrzeb Państwa, rozpisuje się dobrowolna pożyczka w kwocie najmniéj 350, a najwięcéj 500 milionów reńskich w drodze subskrypcyi w okręgu całéj Monarchii otwartéj.

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Iliryi, Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Salcburga, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Nadzwyczajne wydarzenia, które dotknęły Naszę Monarchię przed kilku laty, nie tylko zachwiały równowagę między wydatkami i dochodami Państwa, lecz także wpłynęły szkodliwie na wartość waluty krajowéj.

Przez połączenie Monarchii w jednę całość otwarte zostały wprawdzie źródła do trwałego wzmocnienia Państwa na drodze ekonomicznéj i finansowéj. Również dochody Państwa ciągle się podnoszą.

160.

Kaiserliches Patent vom 26. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte LVII. Stück, Nro. 158, ausgegeben am 6. Juli 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit zum Behufe der Zurückführung der Landeswährung auf Metallwährung, und der Herbeischaffung der Mittel zur Bedeckung der außerordentlichen Staatsbedürfnisse, die Auflegung eines freiwilligen Anlehens im Betrage von mindestens 350, und höchstens von 500 Millionen Gulden auf dem Wege einer, im Umfange der ganzen Monarchie zu eröffnenden Subskripzion angeordnet wird.

Wir Franz Joseph der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piazenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Kattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

Die außerordentlichen Ereignisse, von welchen Unsere Monarchie vor einigen Jahren heimgesucht wurde, haben nicht nur ein Mißverhältniß zwischen den Staats-Ausgaben und Einnahmen herbeigeführt, sondern auch die sehr nachtheilig einwirkende Entwerthung der Landeswährung zur Folge gehabt.

Durch die einheitliche Gestaltung der Monarchie sind zwar die Quellen für die nachhaltige ökonomische und finanzielle Kräftigung des Staates erschlossen worden. Auch sind die Staats-Einnahmen in stetig steigender Zunahme begriffen.

Jednakże z drugiéj strony wydatki na spieszne przeprowadzenie głównych linij komunikacyjnych, tudzież wystawienie znacznych sił wojskowych, nakazane niezbędnie i powtórnie przez względy na stanowisko Państwa w rzędzie Mocarstw europejskich i godność jego, żądały nadzwyczajnych ofiar ze strony skarbu Państwa, tak dalece, iż środki, nakazane przez Nas w Naszych patentach z dnia 28. Czerwca 1849. *) i 15. Maja 1851. r. **) dla przywrócenia porządku w gospodarstwie rządowém i w pieniądzach, nie mogły dotąd sprawić swych skutków w całéj swéj mocy. Oprócz tego obrót groźny, jaki stosunki polityczne wzięły w najnowszym czasie w południowych krajach granicznych Państwa, i rozwinięcie sił wojskowych, które się przez to stało konieczném dla utrzymania honoru i najważniejszych interesów Monarchii, wymagają wielkich wydatków od skarbu Państwa.

Pod takiemi okolicznościami nakazują w sposobie nieodpartym względy na dobro powszechne chwycić się środka głęboko i daleko sięgającego, któryby mógł z jednéj strony przywrócić wartość walucie krajowéj. i sprowadzić takową znowu na walutę metalową, z drugiéj strony zaś dostarczyć środków do pokrycia nadzwyczajnych potrzeb Państwa.

Mając to przekonanie, iż przy takiém przedsięwzięciu idzie o najważniejsze interesa poddanych Naszych, a zatém, iż najbezpieczniejsza rękojmia uskutecznienia onegoż polega w czynném i spólném ich popiéraniu, postanowiliśmy po wysłuchaniu Naszych Ministrów i Naszéj Rady Państwa, nakazać, aby otwartą została w tym celu dobrowolna pożyczka, która na cel wyżwspomniony obróconą będzie, i w któréj każdy według sił swoich udział brać może.

Oczekujemy z zaufaniem, że Nasi wierni poddani odpowiedzą z największą gotowością Naszemu uczynionemu do nich wezwaniu z tą miłością ojczyzny, któréj każdego czasu dali dowody, i starać się będą, biorąc licznie i obficie udział w téj pożyczce, ze względu na ważność celu i korzyść powszechną, która przytém jest na oku, pomnażać całą siłą tak dobro ogółu, jakotéż własny swój interes.

Rozporządzamy zatém jak następuje:

1. Rozpisuje się pożyczka w kwocie najmniéj trzechset pięćdziesięciu, a najwięcéj pięciuset milionów złotych reńskich w drodze subskrypcyi otwartéj w całym obrębie Państwa.

2. Pożyczka zaciąga się na dziewięćdziesiąt i pięć złotych reńskich w walucie bankowéj za każde sto reńskich w zapisach długu Państwa.

*) Nr. 296. Dziennika praw Państwa.

**) Dziennik praw krajowych i rządowych, rok 1851. cz. XX., nr. 191.

Allein andererseits haben die Ausgaben für die beschleunigte Durchführung der Haupt-Kommunikazions-Linien, dann die durch die Rücksichten für die europäische Machtstellung und die Würde des Reiches wiederholt unvermeidlich gewordene Aufstellung von bedeutenden Heereskräften die Staatsfinanzen in außerordentlicher Weise in Anspruch genommen, so, daß die Maßregeln, welche Wir mit Unseren Patenten vom 28. Juni 1849 *) und 15. Mai 1851 **) zur Herstellung der Ordnung im Staatshaushalte und im Geldwesen angeordnet haben, ihre Wirkungen bisher nicht in vollem Maße geltend machen konnten. Die in der neuesten Zeit in den südlichen Gränzländern des Reiches eingetretene bedrohliche Gestaltung der politischen Verhältnisse und die hiedurch zur Wahrung der Ehre und der ernstesten Interessen der Monarchie nöthig gewordenen militärischen Entwicklungen nehmen außerdem die Finanzkräfte des Staates mit bedeutenden Ausgaben in Anspruch.

Unter diesen Verhältnissen erscheint es durch die dringendsten Rücksichten der allgemeinen Wohlfahrt geboten, eine durchgreifende und umfassende Maßregel zu ergreifen, welche geeignet ist, einerseits die Entwerthung der Landeswährung zu beheben und dieselbe wieder auf die Metallwährung zurückzuführen, und andererseits die Mittel zur Bedeckung der außerordentlichen Staatsbedürfnisse zu schaffen.

In der Ueberzeugung, daß bei einer solchen Maßregel die wichtigsten Interessen Unserer getreuen Unterthanen betheiliget sind, und daß demnach die sicherste Bürgschaft für deren Zustandekommen in ihrem werkthätigen Zusammenwirken gelegen ist, haben Wir nach Anhörung Unserer Minister und Unseres Reichsrathes beschlossen, zu diesem Behufe die Auflegung eines freiwilligen Anlehens zu verordnen, dessen Ertrag zu den gedachten Zwecken zu verwenden seyn wird, und wobei Jeder nach seinen Kräften sich betheiligen möge.

Wir hegen die sichere Zuversicht, daß Unsere getreuen Unterthanen diesem Unseren an Sie ergehenden Aufrufe mit der zu jeder Zeit bewährten Vaterlandsliebe bereitwilligst entsprechen, und in Beherzigung der Gemeinnützigkeit und Wichtigkeit der hierbei angestrebten Zwecke durch lebhafte und ausgiebige Betheiligung an diesem Anlehen sowohl das Beste der Gesammtheit, als die eigenen Interessen kräftigst zu fördern bemüht seyn werden.

Demgemäß verordnen Wir wie folgt:

1. Es ist ein Anlehen im Betrage von mindestens dreihundertfünfzig Millionen und höchstens von fünfhundert Millionen Gulden auf dem Wege einer im Umfange der ganzen Monarchie zu eröffnenden Subskripzion aufzulegen.

2. Die Hinausgabe des Anlehens wird zum Preise von fünfundneunzig Gulden Bank-Valuta für je Hundert Gulden in Staas-Schuldverschreibungen erfolgen.

---

*) Nr. 296 des Reichs-Gesetzblattes.

**) Landes-Gesetz- und Regierungsblatt, Jahrgang 1851, XX. Stück, Nr. 191.

3. Zapisy długu Państwa niniejszéj pożyczki przynosić będą pięć od sta w srebrze lub w złocie, przyczém złoto przyjętém będzie w nie większéj wartości jak 15½ razy wartości srebra.

4. Jeżeli podpisana suma ogólna nie dojdzie do cztérechset milionów, wpłaty téj pożyczki rozdzielone będą na lat trzy; jeżeli ta kwota dochodzi cztérechset aż do cztérechset pięćdziesięciu milionów, na cztéry lata; jeżeli się zaś podniesie do sumy cztérechset pięćdziesięciu aż do pięciuset milionów, na pięć lat w tym sposobie, iż w każdym roku ustanowione będzie dziesięć rat równych, i w równych odstępach od siebie oddalonych.

5. Dalsze sposoby subskrypcyi i wpłaty, tudzież ulżenia dla subskrybentów uznane za stósowne, oznaczone i ogłoszone będą w osobném rozrządzeniu ministeryalném.

6. Nasz Minister Skarbu w porozumieniu z Naszym Ministrem Spraw Wewnętrznych, polecone sobie ma wykonanie niniejszego rozporządzenia.

Dan w Naszém cesarskiém główném i stołeczném mieście Wiédniu, dnia 26. Czerwca tysiąc ośmset pięćdziesiątego czwartego roku, Naszego panowania w roku szóstym.

Franciszek Józef m. p.

Hr. Buol-Schauenstein m. p. **Baron de Bach** m. p.
J. Kawaler de Baumgartner m. p.

Z najwyższego rozkazu:
Ransonnet m. p.

161.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 29. Czerwca 1854,

majace moc w Tyrolu i Forarlbergu,

dotyczące układu, zawartego między Austryą, Bawaryą, Wirtembergiem i Badenem, w przedmiocie spólnego dozorowania granicy jeziora Bodeńskiego.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LVI. nr. 154., wydaną dnia 6. Lipca 1854.

3. Die Staats-Schuldverschreibungen dieses Anlehens werden mit fünf Percent in Silber oder Goldmünze verzinset, wobei das Gold nicht mit einem höheren Werthe als dem 15½fachen des Silbers angenommen werden soll.

4. Die Einzahlung soll, wenn der gezeichnete Gesammtbetrag nicht vierhundert Millionen Gulden erreicht, auf drei Jahre; wenn dieser Betrag vierhundert bis vierhundert fünfzig Millionen Gulden erreicht, auf vier Jahre; wenn er sich auf die Summe von vierhundert fünfzig bis fünfhundert Millionen Gulden erhebt, auf fünf Jahre in der Art vertheilt werden, daß in jedem Jahre zehn gleiche und von einander gleich nahe abstehende Raten festgesetzt werden.

5. Die weiteren Modalitäten der Einzeichnungen und der Einzahlungen und die für angemessen befundenen Erleichterungen für die Subskribenten sind durch einen besonderen Ministerial-Erlaß zu bestimmen und bekannt zu machen.

6. Unser Minister der Finanzen ist im Einvernehmen mit Unserem Minister des Innern mit der Ausführung dieser Maßregel beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am 26. Juni im Eintausend achthundert vier uud fünfzigsten, Unserer Reiche im sechsten Jahre.

Franz Joseph m. p.

Graf Buol-Schauenstein m. p. **Freiherr von Bach** m. p.
A. Ritter von Baumgartner m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransonnet m. p.

161.

Erlaß des Finanzministeriums vom 29. Juni 1854,

giltig für Tirol und Vorarlberg,

betreffend die zwischen Oesterreich, Baiern, Würtemberg und Baden, wegen gemeinsamer Ueberwachung der Bodenseegränze, getroffene Uebereinkunft.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LVI. Stück, Nr. 154, ausgegeben am 6. Juli 1854

162.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 29. Czerwca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LVI. nr. 155., wydana dnia 6. Lipca 1854),

obowiązujące w krajach koronnych, w powszechnym Związku celnym objętych,

o rozciągnieniu uwzględnień w obrocie pośrednim z Związkiem celnym na towary, wprowadzane przez jezioro Bodeńskie z jednego terytoryum celnego do drugiego.

W skutek rozpraw, odbytych w Berlinie celem wykonania traktatu handlowego i celnego z dnia 19. Lutego 1853. r., ułożono wszechstronnie, iż uwzględnienia celne, przyznane w rzeczonym traktacie towarom, przechodzącym z wolnego obrotu jednego terytoryum celnego bezpośrednio przez granice onegoż do drugiego terytoryum celnego, rozciągnione być mają także i na towary, które przeprawiane bywają z portu jednego terytoryum celnego nad jeziorem Bodeńskiém do portu nad témże jeziorem, należącego do innego terytoryum celnego. Atoliż zastosowanie rzeczonych uwzględnień celnych zawisło od tego warunku, ażeby transport towarów z jednego portu do drugiego odbywał się bez dotykania się terytoryum w traktacie nie objętego, i ażeby w tym przechodzie zachowano postępowanie przekazowcze, przez które pochodzenie towarów z wolnego obrotu jest wykazaném, i tożsamość ich utrzymaną.

W tymto przedmiocie zgodzono się na to, żeby przekazywanie odbywało się przez potwierdzane deklaracye (oświadczenia), pod urzędowém zamknięciem towarów, wedle analogii postępowania, przepisanego w obustronnych terytoryach celnych dla przesełek z kraju, przez zagranicze do kraju przeznaczonych.

Porozumienie to wchodzi w życie z dniem 1. Lipca 1854. r.

Bliższe postanowienia, co do postępowania przytém miejsce mającego w obustronnych urzędach celnych, ułożone zostały w porozumieniu z Bawaryą, Wirtembergiem i Badenem, i obwieszczone będą na drodze administracyjnéj.

Baumgartner m. p.

163.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LVI. nr. 156., wydana dnia 6. Lipca 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

dotyczące uwolnienia eraryalnych poborów wdów i sierót po urzędnikach i sługach rządowych, od dopłaty gminnéj do podatku od dochodów.

Najwyższém postanowieniem z dnia 21. Czerwca 1854. r. raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość najłaskawiéj rozporządzić, ażeby,

162.

Erlaß des Finanzministeriums vom 29. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte LVI. Stück, Nr. 155, ausgegeben am 6. Juli 1854),

giltig für alle im allgemeinen Zollverbande begriffenen Kronländer,

über die Ausdehnung der Begünstigungen im Zwischenverkehre mit dem Zollvereine auf die aus einem Zollgebiete über den Bodensee in das andere Zollgebiet eingeführten Waaren.

In Folge der, zu Berlin gepflogenen Verhandlungen zur Vollziehung des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853 hat man sich allseitig darüber geeint, daß die Zollbegünstigungen, welche durch den erwähnten Vertrag den, aus dem freien Verkehre des einen Zollgebietes unmittelbar über die Gränzen desselben in das andere Zollgebiet übergehenden Waaren eingeräumt sind, auch auf jene Waaren auszudehnen seien, welche aus einem Hafen des einen Zollgebietes am Bodensee in einen, an diesem See liegenden Hafen des anderen Zollgebietes verführt werden. Doch wurde die Anwendung jener Zollbegünstigungen an die Bedingung geknüpft, daß der Transport der Waaren aus dem einen Hafen in den anderen ohne Berührung eines im Vertrage nicht begriffenen Landgebietes erfolge, und daß bei diesem Uebergange ein gegenseitiges Ueberweisungsverfahren stattfinde, wodurch die Herkunft der Waaren aus dem freien Verkehre nachgewiesen und deren Identität festgehalten werde.

Man verständigte sich in dieser Beziehung dahin, daß die Ueberweisung durch bescheinigte Deklarazionen (Erklärungen), unter ämtlichem Verschluße der Waaren, nach Analogie des, in den beiderseitigen Zollgebieten für Versendungen aus dem Inlande durch das Ausland nach dem Inlande vorgeschriebenen Verfahrens zur Anwendung kommen.

Es tritt diese Verständigung mit 1. Juli 1854 in Kraft.

Die näheren Bestimmungen über das von den beiderseitigen Zollämtern hiebei zu beobachtende Verfahren sind im Einverständnisse mit Baiern, Würtemberg und Baden geordnet worden und werden im administrativen Wege bekannt gemacht.

Baumgartner m. p.

163.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 1. Juli 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte LVI. Stück, Nr. 156, ausgegeben am 6. Juli 1854),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend die Befreiung der Aerarialbezüge der Witwen und Waisen von Staatsbeamten und Dienern von dem Gemeindezuschlage zur Einkommensteuer.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 21. Juni 1854 Allergnädigst zu verordnen geruht, daß in soweit die Aerarialbezüge der

o ile pobory eraryalne wdów i siérot po urzędnikach rządowych i sługach w ogólności podlegają podatkowi od dochodów, nie miała więcéj miejsca dopłata gminna do podatku tegoż.

Bach m. p.

164.

Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświécenia z dnia 1. Lipca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LVI. nr. 157., wydana dnia 6. Lipca 1854),

do wszystkich Naczelników krajowych, i do wszechnic we Wiédniu, w Pradze, we Lwowie, Krakowie, Ołomuńcu, Gracu i Insbruku,

o przedłużeniu działalności prowizorycznéj ustawy o organizacyi władz akademicznych.

W skutek upoważnienia, nadanego przez Najjaśniejszego Pana Jego C. K. Apostolską Mość najwyższém postanowieniem z dnia 27. Czerwca 1854. roku, rozciągnioną zostaje działalność prowizorycznéj ustawy o organizacyi władz akademicznych z dnia 27. Września 1849. r. (Dziennik praw Państwa z roku 1849., nr. 401.), na rok szkolny 1854/55.

Thun m. p.

165.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 3. Lipca 1854.,

o zniesieniu głównego urzędu celnego klasy drugiéj w Motta.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LVIII. nr. 161., wydaną dnia 7. Lipca 1854.

166.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 3. Lipca 1854.,

o zniesieniu urzędu celnego pobocznego klasy drugiéj w Rywa.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LVIII. nr. 162., wydaną dnia 7. Lipca 1854.

167.

Rozporządzenie Ministeryów Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Finansów z dnia 6. Lipca 1854.,

obowiązujące w Austryi Wyższéj i Niższéj, w Czechach, Morawii, Karyntyi, Krainie, Górnym i Dolnym Szląsku, Styryi, Solnogrodzie, Gorycyi i Gradysce, Istryi i w mieście Tryeście wraz z jego okręgiem,

którém na zasadzie upoważnienia, udzielonego przez Najjaśniejszego Pana Jego C. K. Apostolską Mość najwyższém postanowieniem z dnia 5. Lipca 1854., przyznane zostają ulżenia w postano-

Witwen und Waisen von Staatsbeamten und Dienern überhaupt einer Einkommensteuer unterliegen, die Einhebung eines Gemeindezuschlages zu dieser Steuer nicht stattzufinden habe.

Bach m. p.

164.

Verordnung des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 1. Juli 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte LVI. Stück, Nr. 157, ausgegeben am 6. Juli 1854),

an sämmtliche Länderchefs und an die Universitäten zu Wien, Prag, Lemberg, Krakau, Ollmütz, Gratz und Innsbruck,

über die Verlängerung der Wirksamkeit des provisorischen Gesetzes über die Organisazion der akademischen Behörden.

In Folge der, von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 27. Juni 1854 hiezu ertheilten Ermächtigung wird die Wirksamkeit des provisorischen Gesetzes über die Organisazion der akademischen Behörden vom 27. September 1849 (Reichs-Gesetzblatt vom Jahre 1849, Nr. 401), auf das Studienjahr 1854/55 erstreckt.

Thun m. p.

165.

Verordnung des Finanzministeriums vom 3. Juli 1854,

betreffend die Aufhebung des Hauptzollamtes zweiter Klasse in Motta.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LVIII. Stück, Nr. 161, ausgegeben am 7. Juli 1854.

166.

Verordnung des Finanzministeriums vom 3. Juli 1854,

betreffend die Aufhebung des Nebenzollamtes zweiter Klasse in Riwa.

Siehe Reichs-Gesetzblatt LVIII. Stück, Nr. 162, ausgegeben am 7. Juli 1854.

167.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 6. Juli 1854,

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Böhmen, Mähren, Kärnthen, Krain, Ober- und Nieder-Schlesien, Steiermark, Salzburg, Görz und Gradiska, Istrien und die Stadt Triest mit ihrem Gebiete,

wodurch auf Grund der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 5. Juli 1854 ertheilten Ermächtigung, Erleichterungen in den mit dem kaiserlichen Patente vom 10. Februar 1853, Nr. 26 des Reichs-

wieniach, wydanych w cesarskim patencie z dnia 10. Lutego 1853., nr. 26. Dziennika praw Państwa w przedmiocie uwolnienia dawnych dóbr dominikalnych od prawnéj odpowiedzialności za prowadzenie sądownictwa, i za należytości poddańcze, tudzież w przedmiocie wykreślenia oktawy.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LVIII. nr. 163., wydaną dnia 7. Lipca 1854.

168.

Rozrządzenie Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Finansów z dnia 6. Lipca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LVIII. nr. 164., wydana dnia 7. Lipca 1854.),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

którém obwieszczone zostają zezwolone dla urzędników uwzględnienia przy udziale w pożyczce dobrowolnéj, cesarskim patentem z dnia 26. Czerwca 1854. nr. 158. Dziennika praw Państwa otworzonéj.

Najwyższém postanowieniem z dnia 5. Lipca 1854. r. raczył Najjaśniejszy Pan Jego Ces. Król. Apostolska Mość zezwolić, ażeby dla urzędników udzielone zostały następne uwzględnienia przy udziale w pożyczce dobrowolnéj, cesarskim patentem z dnia 26. Czerwca 1854. r., nr. 158. Dziennika praw Państwa *) otworzonéj:

1. Urzędnicy cesarscy, w rzeczywistéj służbie zostający, lub na stan spoczynku przeniesieni, uwolnieni są od złożenia kaucyi, dla subskrybentów ogólnie przepisanéj.

2. Suma, spłacić się mająca na zapisaną kwotę wedle ceny wydawczéj po 95 złr. waluty bankowéj za każde 100 złr. w zapisach długu stanu, ściągnioną, i na miejsce należyte odwiezioną będzie w 48 równych ratach przez potrącenie od miesięcznéj kwoty płacy stałéj, lub pensyi subskrybenta przez kasę należytość wypłacającą.

Z śmiercią subskrybenta ustaje obowiązek do uiszczania dalszych spłat, a kwota uiszczonéj spłaty, nie mogąca być wyrównaną żadnym zapisem długu stanu, w gotówce będzie spadkobiercom wypłacona.

4. Uwzględnienia, wyszczególnione pod 1. aż do 3., przyznane zostają także i dla urzędników stanowych, miejskich i tych, którzy płace swe lub pensye pobierają z kas zakładów, fundacyj, funduszów i t. p. pod publiczną administracyą lub kontrolą stojących.

---

*) Dziennik Rządowy, rok 1854., Oddział pierwszy, część XXXII. nr. 160.

Gesetzblattes, erlassenen Bestimmungen über die Befreiung der ehemaligen Dominikal-Gutskörper von der gesetzlichen Haftung für die geführte Gerichtsbarkeit, und für die Unterthansforderungen, dann über die Löschung der Oktava zugestanden werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt LVIII. Stück, Nr. 163, ausgegeben am 7. Juli 1854.

168.

Erlaß der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 6. Juli 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte LVIII. Stück, Nr. 164, ausgegeben am 7. Juli 1854),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch den Beamten Erleichterungen bei der Betheiligung an dem, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetzblattes, eröffneten freiwilligen Anleben gewährt werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 5. Juli 1854 Allergnädigst zu genehmigen geruht, daß den Beamten nachstehende Begünstigungen bei der Betheiligung an dem, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetzblattes*), eröffneten freiwilligen Anlehen gewährt werden.

1. Die landesfürstlichen, im aktiven Dienste stehenden, oder in Ruhestand versetzten Beamten werden von dem Erlage der für die Subskribenten allgemein vorgeschriebenen Kauzion entbunden.

2. Die auf den gezeichneten Betrag nach dem Ausgabspreise von 95 fl. Bank-Valuta für je 100 fl. in Staats-Schuldverschreibungen einzuzahlende Summe wird in 48 gleichen Raten durch Abzug von dem Monatsbetrage des Gehaltes oder der Pension des Subskribenten von der Kasse, welche die Gebühr auszahlt, eingehoben und gehörigen Orts in Abfuhr gebracht.

3. Mit dem Tode des Subskribenten erlischt die Verbindlichkeit zur Leistung weiterer Einzahlungen und wird der, durch keine Schuldverschreibung ausgleichbare Betrag der geleisteten Einzahlung, den Erben bar hinaus bezahlt.

4. Die unter 1 bis 3 aufgeführten Begünstigungen werden auch den ständischen, städtischen und jenen Beamten zugestanden, welche ihre Besoldungen oder Pensionen aus den Kassen der unter öffentlicher Verwaltung oder Kontrole stehenden Anstalten, Stiftungen, Fonde u. s. w. beziehen.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1854, erste Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 160.

5. Wielkim posiadaczom gruntów przyznane być mogą przez Ministeryum Finansów dla ich urzędników za żądaniem te same uwzględnienia, jakie utworzone zostały dla urzędników cesarskich w ustępach 1. i 2., jeżeli służbodawcy biorą na siebie odpowiedzialność za rzetelne i pełne odwiezienie spłat miesięcznych przypadających.

6. Urzędnicy kas oszczędności, wzajemnych towarzystw zabezpieczających i tych związków na akcye, których akcye notowane bywają na giełdzie wiedeńskiéj, używać będą uwzględnień, użyczonych dla urzędników cesarskich pod 1. i 2., jeżeli dyrekcya dotyczącego zakładu lub związku przejmie na siebie obowiązek, iż z głównéj swéj kasy i pod własną odpowiedzialnością za wszelkie kwoty, które przez ich urzędników subskrybowane zostały, odwiezie do miejsca należytego kwotę spłaty, miesięcznie przypadającą.

Baron de **Bach** m. p. **Kawaler** de **Baumgartner** m. p.

169.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 5. Lipca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LVII. nr. 159., wydana dnia 6. Lipca 1854.),

tyczące się zgodnie ustanowionych sposobów subskrypcyi na pożyczkę, nakazaną najwyższym patentem z dnia 26. Czerwca 1854. r., nr. 158. Dziennika praw Państwa, w całym obrębie Monarchii.

Na zasadzie najwyższego patentu z dnia 26. Czerwca 1854. r., nr. 158. Dziennika praw Państwa *), mocą którego nakazaną została w całym obrębie Państwa subskrypcya na pożyczkę w kwocie najmniejszéj 350, a największéj 500 milionów złr., a to na ten dwojaki cel: ażeby walutę krajową znowu sprowadzić na walutę metalową, tudzież, ażeby dostarczyć środków do pokrycia nadzwyczajnych potrzeb Państwa, podaje się do powszechnéj wiadomości następujące przepisy:

§ 1.

Subskrypcya na tę pożyczkę otwiéra się w dniu dwudziestym Lipca 1854. roku, a zamyka się w dniu dziewietnastym Sierpnia 1854.

§. 2.

Pożyczka zaciąga się po cenie dziewięćdziesięciu i pięciu złr. walutą bankową za każde sto złr. w zapisach długu Państwa.

---

*) Dziennik Rządowy, rok 1854., Oddział pierwszy, część XXXII. nr. 160.

5. Den großen Grundbesitzern können für ihre Beamten über Einschreiten vom Finanzministerium die gleichen Begünstigungen, welche den landesfürstlichen Beamten in den Absätzen 1 und 2 zugestanden sind, gewährt werden, wenn die Dienstherren die Haftung für die richtige und volle Abfuhr der entfallenden monatlichen Einzahlungen übernehmen.

6. Die Beamten der Sparkassen, der wechselseitigen Versicherungsgesellschaften und jener Akzien-Vereine, deren Akzien an der Wiener Börse notirt werden, haben die den landesfürstlichen Beamten unter 1 und 2 zugestandenen Begünstigungen zu genießen, wenn die Direkzion der betreffenden Anstalt oder des Vereines die Verbindlichkeit übernimmt, aus ihrer Hauptkasse und unter ihrer Haftung für alle von ihren Beamten subskribirten Beträge den entfallenden monatlichen Einzahlungsbetrag gehörigen Ortes in Abfuhr zu bringen.

Freiherr von Bach m. p. **Ritter von Baumgartner** m. p.

169.

Erlaß der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 5. Juli 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LVII. Stück, Nr. 159, ausgegeben am 6. Juli 1854),

über die einverständlich festgestellten Modalitäten des mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetzblattes, im Umfange des ganzen Reiches angeordneten Subskripzions-Anlehens.

In Gemäßheit des Allerhöchsten Patentes vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichs-Gesetzblattes *), mit welchem zu dem dopelten Zwecke: die Landeswährung wieder auf Metallwährung zurückzuführen, dann die Mittel zur Bedeckung der außerordentlichen Staatsbedürfnisse zu schaffen, im Umfange des ganzen Reiches die Subskripzion zu einem Anlehen von mindestens 350 und höchstens 500 Millionen Gulden angeordnet ist, werden folgende Bestimmungen allgemein kundgemacht:

§. 1.

Die Subskripzion zu diesem Anlehen wird am zwanzigsten Juli 1854 eröffnet und am 19. August 1854 geschlossen.

§. 2.

Die Hinausgabe des Anlehens wird zum Preise von fünf und neunzig Gulden Bank-Valuta für jedes hundert Gulden Staatsschuldverschreibungen erfolgen.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1854, I. Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 160.

§. 3.

Zapisy długu Państwa téj pożyczki, brzmiące na okaziciela, wystawiane będą na 20 złr., — 50 złr., — 100 złr., — 500 złr., — 1000 złr., — 5,000 złr. i 10,000 złr.; również może subskrybent na żądanie otrzymać zapisy długu Państwa, brzmiące na pewne imię, które wystawiane będą na każdą kwotę, nie mniejszą jak 20 złr., i od których procenta tylko za kwitami pobiérane będą.

§. 4.

Procent od téj pożyczki wynosić będzie pięć od sta, i wypłacanym będzie półrocznie każdego 1. Lipca i 1. Stycznia w monecie srebrnéj według stopy konwencyjnéj, licząc po 20 reńskich na jednę grzywnę kolońską czystego srebra; albotéż według wyboru administracyi Państwa w monetach złotych w`stosunku jednéj grzywny czystego złota do piętnastu i pół grzywien czystego srebra, a nie więcéj.

Dla podnoszenia procentów wydawane będą z zapisami długu Państwa, brzmiącemi na okaziciela, kupony półroczne, zapadające z dniem 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku.

Piérwszy kupon zapada z dniem 1. Lipca 1855. r. — Do 1. Stycznia 1855. r. wypłacane będą procenta po 5. od sta przy wszelkich wpłatach przez odciągnienie od tychże.

§. 5.

Najmniejsza kwota, z którą można brać udział w pożyczce, jest 20 złr. wartości nominalnéj zapisów długu Państwa, a każda kwota, na którą się subskrybuje na obligacye, brzmiące na okaziciela, musi się dać wyrównać przez kwoty obligacyj, wskazane w §. 3.

§. 6.

Oświadczenie udziału w téj pożyczce następuje podług załączonego tu pod 1. formularza.

Do przyjmowania oświadczenia i kaucyi są upoważnionemi:

w Wiédniu:

c. k. kasa długów rządowych,
magistrat,
uprzywilejowany austryacki bank narodowy;

w krajach koronnych:

c. k. kasy główne krajowe,
c. k. kasy krajowe filijalne,
kasy uprzywilejowanego austryackiego banku narodowego,

§. 3.

Die Staats-Schuldverschreibungen dieses Anlehens werden auf den Ueberbringer lautend, in den Beträgen von fl. 20, — fl. 50, — fl. 100, — fl. 500, — fl. 1000, — fl. 5000 und fl. 10.000 ausgestellt; auch kann der Einzeichner nach Verlangen auf Namen lautende Staats-Schuldverschreibungen erhalten, welche über jeden Betrag, der nicht geringer als fl. 20 ist, ausgestellt werden und wovon die Zinsen nur gegen Quittung zu erheben sind.

§. 4.

Die Verzinsung dieses Anlehens geschieht mit fünf Perzent halbjährig an jedem 1. Juli und 1. Jänner, in Silbermünze nach dem Konvenzionsfuße zu 20 Gulden auf eine kölnische Mark Fein-Silber; oder nach Wahl der Staatsverwaltung in Goldmünzen, in dem Verhältniße von einer feinen Mark Goldes für nicht mehr als fünfzehn und eine halbe feine Mark Silber.

Zur Erhebung der Zinsen werden mit den auf den Inhaber lautenden Schuldverschreibungen halbjährige, an jedem 1. Jänner und 1. Juli verfallende Koupons hinausgegeben.

Der erste Koupon verfällt am 1. Juli 1855. — Bis 1. Jänner 1855 werden Zinsen zu 5 Perzent bei allen Einzahlungen durch Abzug an letztere vergütet.

§. 5.

Der geringste Betrag, mit welchem man an dem Anlehen Theil nehmen kann, ist 20 fl. im Nominalwerthe der Staats-Schuldverschreibungen, und jeder Betrag, auf welchen man für Obligazionen auf den Ueberbringer subskribirt, muß durch die im §. 3. bezeichneten Obligationsbeträge ausgleichbar seyn.

§. 6.

Die Erklärung der Theilnahme an diesem Anlehen erfolgt mittelst des unten beigefügten Formulares 1.

Zur Annahme der Erklärung und der Kauzion sind ermächtiget:

in Wien:

die k. k. Staats-Schuldenkasse,
der Magistrat
die privilegirte österreichische Nazionalbank;

in den Kronländern:

die k. k. Landeshauptkassen,
die k. k. Landesfilialkassen,
die Kassen der privilegirten österreichischen Nazionalbank,

c. k. kasy zbiorowe, i

c. k. urzędy podatkowe.

Ażeby ułatwić branie udziału w pożyczce, upoważnia się Naczelnika politycznego każdego kraju koronnego, lub obrębu administracyjnego do poczynienia jeszcze innych rozporządzeń w przedmiocie składania oświadczeń.

§. 7.

Na kaucye za scisłe dopełnienie przepisów o pożyczce, należy złożyć pięć procentów sumy subskrybowanéj.

Przy złożeniu kaucyi wystawionym będzie subskrybentowi certifikat pożyczkowy.

§. 8.

Kaucyę składać należy albo w gotowych pieniądzach, to jest w monecie brzęczącéj, w pieniądzach papiérowych rządowych, albo w banknotach, albotéż w austryackich zapisach długu Państwa i monte-kartelach, przynoszących procenta w monecie konwencyjnéj, w obligacyach za wyswobodzenie gruntów od ciężarów, wystawionych w którymkolwiek kraju koronnym austryackim, w obligacyach, poddanych pod losowanie starego długu Państwa, w c. k. losach z pożyczek lat 1834., 1839. i 1854., jakotéż w biletach rentowych Komo, i asygnacyach parcyalnych hypotecznych.

Zapisy długu Państwa, nie brzmiące na okaziciela, muszą być związane jako kaucya na tę pożyczkę.

§. 9.

Przynoszące procenta zapisy długu Państwa, monte-kartele i obligacye za wyswobodzenie gruntów wystawione, przyjmowane będą w dwudziestokrotnéj wartości rocznego procentu, który odrzucają, zatém n. p. obligacya 5-procentowa na 100 złr. za 100 złr., 3-procentowa na 100 złr. za 60 złr., $2\frac{1}{2}$-procentowa obligacya wiédeńska miejskiego banku za 50 złr., zaś zapisy pożyczki loteryjnéj z roku 1834. za 1,000 złr., pożyczki z roku 1839. za 300 złr., pożyczki z roku 1854. za 250 złr., bilety rentowe Komo za 14 złr.

§. 10.

Kaucya składana być może także w następujących efektach brzmiących na okaziciela, lub należycie żyrowanych na tego, który składa kaucyę:

w listach zastawnych galicyjskich, w obligacyach pryoretycznych austryackiego towarzystwa żeglugi parowéj na Dunaju, towarzystwa żeglugi parowéj Loyda austryackiego, i kolei żelaznéj północnéj Cesarza Ferdynanda, pod temi samemi warunkami jak zapisy długu Państwa;

die k. k. Sammlungskassen und

die k. k. Steuerämter.

In der Absicht, die Betheiligung zu erleichtern, wird übrigens dem politischen Chef eines jeden Kronlandes oder Verwaltungsgebietes überlassen, in Betreff der Abgabe der Erklärungen noch andere Einleitungen zu treffen.

§. 7.

Als Kauzion für die genaue Erfüllung der Anlehensbestimmungen sind fünf Perzent der eingezeichneten Summe zu erlegen.

Bei Erlegung der Kauzion wird dem Einzeichner ein Anlehens-Zertifikat übergeben.

§. 8.

Die Kauzion ist entweder in barem Gelde, das ist in Metall-Münze, in Staatspapiergeld, oder in Banknoten zu erlegen, oder aber in österreichischen in Konvenzions-Münze verzinslichen Staats-Schuldverschreibungen und Monte-Kartellen, in Gruntentlastungs-Obligazionen eines österreichischen Kronlandes, in verlosbaren Obligazionen der alten Staatsschuld, in k. k. Anlehens-Losen von den Jahren 1834, 1839 und 1854, sowie in Komo-Rentenscheinen, oder auch in Parzial-Hypothekar-Anweisungen.

Die Schuldverschreibungen, welche nicht auf den Ueberbringer lauten, müssen auf dieses Anlehen als Kauzion vinkulirt seyn.

§. 9.

Die verzinslichen Staats-Schuldverschreibungen, Monte-Kartellen und Grundentlastungs-Obligazionen werden im zwanzigfachen Werthe ihres jährlichen Zinsen-Ertrages, daher z. B. eine 5perzentige Obligazion von 100 fl. für fl. 100, eine 3perzentige von 100 fl. für fl. 60, eine $2\frac{1}{2}$perzentige Wiener Stadt-Banko für fl. 50, die Verschreibungen der Verlosungs-Staats-Anlehen vom Jahre 1834 aber für fl. 1000, die des Anlehens vom Jahre 1839 für fl. 300, die des Anlehens vom Jahre 1854 für fl. 250, die Komo-Rentenscheine für fl. 14 angenommen.

§. 10.

Auch kann die Kauzion in folgenden auf den Ueberbringer lautenden, oder an den Kauzions-Erleger gehörig girirten Effekten erlegt werden:

in galizischen Pfandbriefen, in Prioritäts-Obligazionen der österreichischen Donau-Dampfschifffahrts-Gesellschaft, der Dampfschifffahrt des österreichischen Lloyd und der Kaiser-Ferdinands-Nordbahn, zu denselben Bedingungen, wie die Staats-Schuldverschreibungen;

w akcyach austryackiego banku narodowego z przyłączeniem całkiem wpłaconych potwierdzeń tymczasowych na akcye nowéj emisyi za 1,600 złr.;

w akcyach kolei żelaznéj Budweis-Linc-Gmunden za 250 złr.; towarzystwa eskontowego niższo-austryackiego za 500 złr; młyna parowego wiédeńskiego za 500 złr.; towarzystwa wiédeńskiego piérwszego immobiliów za 500 złr.;

daléj w akcyach całkiem wpłaconych następujących towarzystw:

austryackiego towarzystwa żeglugi parowéj na Dunaju za 500 złr.;

kolei żelaznéj północnéj Cesarza Ferdynanda za 1,000 złr.;

żeglugi parowéj Lojda austryackiego za 500 złr.;

w książeczkach niewinkulowanych kas oszczędności austryackich za wierzytelność w nich wykazaną, — jednakże tylko w miejscach, gdzie kasa oszczędności i jéj filiale mają siedzibę swoję.

§. 11.

W osobnych obwieszczeniach podane będą do wiadomości te ulżenia, które przy składaniu kaucyi, i przy wpłacie dozwolone będą posiadaczom cesarskich lenności i fideikomisów, i wielkim posiadaczom gruntów, w ogólności opiekunom i kuratorom osób, pod opieką zostających, gminom i korporacyom, tudzież administratorom stojących pod publicznym dozorem i kontrolą zakładów, fundacyj, funduszów i t. d. w ogólności; byłym panom gruntowym w Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, Województwie z Banatem Temeskim i Siedmiogrodzie w szczególności, nakoniec wszystkim osobom pobiérającym dochody z kas publicznych.

§. 12.

Kto składa kaucye w efektach, winien uczynić ich wykaz na odwrotnéj stronie oświadczenia subskrypcyjnego, i oprócz tego załączyć odpis tego wykazu, który następnie, zaopatrzony urzędownem potwierdzeniem odebrania, zwróconym zostanie składającemu kaucyę.

§. 13.

Kto złożył kaucyę w efektach, temu powrócone będą takowe po zapłaceniu drugiéj raty wpłacić się mającéj; atoliż dopiéro po złożeniu trzeciéj raty otrzyma w zapisach długu Państwa niniejszéj pożyczki kwotę na jedną ratę wypadającą, ponieważ dwie wpłacone raty za kaucyę służą.

§. 14.

Jeżeli ten, który złożył kaucyę w efektach, nie zapłaci piérwszéj raty pożyczki aż do chwili, w któréj druga rata zapada, albo drugiéj raty aż do chwili, w któréj trzecia rata zapada (§. 19.), natenczas efekta sprzedane będą

in Akzien der österreichischen Nazionalbank mit voll einbezahlten Interimsscheinen auf die Akzien neuer Emission für fl. 1600;

in Akzien der Budweis-Linz-Gmundner Eisenbahn für fl. 250; der niederösterreichischen Eskompte-Gesellschaft für fl 500; der Wiener Dampfmühle für fl. 500; der Wiener ersten Immobilien-Gesellschaft für fl. 500;

ferner in volleinbezahlten Akzien folgender Gesellschaften:
der österreichischen Donau-Dampfschifffahrt für fl. 500;
der Kaiser Ferdinands-Nordbahn für fl. 1000;
der Dampfschifffahrt des österreichischen Lloyd für fl. 500;

dann mittelst nicht vinkulirter Büchlein österreichischer Sparkassen für das in denselben ausgewiesene Guthaben — aber nur an dem Standorte der Sparkasse und ihrer Filialen.

§. 11.

Besondere Verlautbarungen werden jene Erleichterungen kundgeben, welche den Besitzern landesfürstlicher Lehen und Fideikommisse und dem großen Grundbesitze, überhaupt den Vormündern und Kuratoren der Pflegebefohlenen, den Gemeinden und Korporazionen, dann den Verwaltern der unter öffentlicher Aufsicht oder Kontrole stehenden Anstalten, Stiftungen, Fonde u. s. w. im Allgemeinen; den ehmaligen Grundherren in Ungarn, Kroazien, Slavonien, der Wojwodschaft mit dem Temeser Banate und in Siebenbürgen insbesondere, endlich allen Personen, welche Genüsse aus öffentlichen Kassen beziehen, bei der Kauzionsleistung und Einzahlung gewährt werden.

§. 12.

Wer die Kauzion in Effekten erlegt, hat dieselben am Rücken der Subskripzions-Erklärung zu verzeichnen, und außerdem noch eine Abschrift dieses Verzeichnisses beizubringen, das sodann, mit der ämtlichen Empfangsbestätigung der Kasse versehen, dem Kauzionsleger zurückgestellt wird.

§. 13.

Wer die Kauzion in Effekten erlegt hat, erhält dieselben nach Bezahlung der zweiten Einzahlungsrate zurück; er empfängt aber nur von der dritten Rate an den auf eine Rate entfallenden Betrag von Staats-Schuldverschreibungen dieses Anlehens, indem zwei eingezahlte Raten als Kauzion dienen.

§. 14.

Entrichtet derjenige, der die Kauzion in Effekten erlegt hat, nicht die erste Einzahlungsrate bis zum Verfalle der zweiten Rate, oder die zweite Rate nicht bis zum Verfalle der dritten Rate (§. 19), so werden die Effekten börsemäßig veräußert, der

po kursie giełdowym, kwota tak pozyskana uważana będzie od dnia, w którym wpłynęła, za kaucyę, i o ile przenosi kwotę dwóch rat piérwszych, policzoną będzie, jako przedpłata na następującą ratę. Jeżeli zaś cena za sprzedane efekta nie dochodzi do téj kwoty, natenczas przepada na rzecz eraryum, a strona utraca wszelkie prawa z téj pożyczki.

§. 15.

Wpłaty na pożyczkę należy składać w monecie metalowéj, pieniądzach papiérowych rządowych, lub w banknotach, w losach pożyczek z lat 1834., 1839. i 1854., już wyciągniętych i zapadłych, w kuponach od zapisów długu Państwa już zapadłych, lub zapadających w dniach dziesięciu, tudzież w takichże kuponach od obligacyj wyswobodzenia gruntów krajów koronnych austryackich, w tych ostatnich zaś tylko we właściwym kraju koronnym, nakoniec w asygnacyach parcyalnych hypotecznych. Prowizye $4\frac{1}{2}$ lub 5 procentowe, obliczone od dnia opłaty aż do dnia, w którym asygnacya parcyalna hypoteczna zapada, strona wynagrodzić powinna.

§. 16.

Wpłata nastąpić winna w téj kasie, w któréj kaucya złożoną była, tudzież w tych ratach i w tych dniach, które po zamknięciu pożyczki w osobnym rozporządzeniu Ministeryum Skarbu podane będą do publicznéj wiadomości, w takim sposobie, iż zgodnie z zasadami, objętemi w najwyższym patencie, wpłata nastąpić winna co rok w 10 równych ratach, a to jeżeli całkowita subskrypcya nie dochodzi 400 milionów, w ciągu lat trzech, jeżeli dochodzi 400 do 450 milionów, w ciągu lat cztérech, — jeżeli dochodzi 450 aż do 500 milionów, w ciągu lat pięciu.

W każdym razie piérwsza rata pożyczki, wynosząca $2\frac{1}{2}$ procentu kwoty subskrybowanéj, zapłaconą być winna w dniu 30. Września, druga rata zaś nie piérwéj jak 31. Października 1854. r.

Wolno stronom złożyć jednę lub więcéj rat naraz, zanim jeszcze zapadną.

§. 17.

Kaucya w gotówce złożona, i każda rata spłacona, prowizye przynosić będzie od dnia złożenia, stosownie do postanowień §. 4., jeżeli suma onychże wynosi lub przenosi kwotę złotych reńskich 100. Kwoty niżéj złotych reńskich 100 uprocentowane będą od dnia 1. miesiąca najbliższego po dniu złożenia. Tym, którzy kaucyę w gotówce złożyli, wydane będą natychmiast zapisy długu stanu na kwoty daléj wpłacone, atoliż kwota na kaucyę przypadająca, wydaną będzie w zapisach długu stanu dopiéro przy złożeniu ostatniéj raty wpłacenia.

gelöste Betrag von dem Tage, an dem er eingeflossen ist, als Kauzion behandelt, und soferne er den Betrag der zwei ersten Raten übersteigt, als Vorauszahlung auf die nächstfolgende Rate verrechnet. Erreicht der Erlös aber diesen Betrag nicht, so verfällt er dem Aerar und erlischt jeder Anspruch der Partei aus dem Anlehen.

§. 15.

Die Einzahlungen auf das Anlehen sind in Metallmünze, Staatspapiergeld oder Banknoten, in verlosten und bereits fälligen Anlehenslosen von den Jahren 1834, 1839 und 1854, in verfallenen, oder binnen zehn Tagen verfallenden Koupons von österreichischen Staats-Schuldverschreibungen und von Grundentlastungs-Obligazionen österreichischer Kronländer, in letzteren aber nur in dem betreffenden Kronlande selbst oder in Parzial-Hypothekar-Anweisungen zu leisten. Die vom Tage der Einzahlung bis zum Verfallstage der Parzial-Hypothekar-Anweisungen zu berechnenden 4½, oder 5perzentigen Zinsen sind von der Partei zu vergüten.

§. 16.

Die Einzahlung hat bei derjenigen Kasse, bei welcher die Kauzion erlegt wurde, ferner in den Raten und an denjenigen Tagen zu erfolgen, welche nach dem Schluße des Anlehens durch einen besonderen Erlaß des Finanzministeriums in der Art werden bekannt gegeben werden, daß in Uebereinstimmung mit den in dem Allerhöchsten Patente enthaltenen Grundzügen, die Einzahlung, wenn die gesammte Einzeichnung nicht 400 Millionen Gulden erreicht, binnen drei Jahren, wenn sie 400 bis 450 Millionen erreicht, binnen vier Jahren, wenn sie 450 bis 500 Millionen erreicht, binnen fünf Jahren, und zwar jährlich in 10 gleichen Raten erfolgen soll.

Jedenfalls ist die erste Rate mit 2½ Perzent des eingezeichneten Betrages am 30. September 1854, die zweite Rate aber nicht früher als am 31. Oktober 1854 zahlbar.

Es steht jedoch den Partheien frei, Eine oder mehrere Raten zugleich schon vor ihrer Verfallszeit zu bezahlen.

§. 17.

Die in Barem erlegte Kauzion und jede eingezahlte Rate wird von dem Erlagstage an, den Bestimmungen des §. 4 gemäß, verzinset, wenn der Betrag derselben 100 fl erreicht oder übersteigt. Beträge unter 100 fl. werden vom 1. des auf den Erlagstag folgenden Monates verzinset. Denjenigen, welche die Kauzion in Barem erlegt haben, werden die für die weiter eingezahlten Beträge entfallenden Staats-Schuldverschreibungen alsbald erfolgt, jedoch wird der auf die Kauzion entfallende Betrag an Staats-Schuldverschreibungen erst bei der Entrichtung der letzten Einzahlungs-Rate hinausgegeben.

§. 18.

Przy wpłaceniu raty w dniu 30. Września 1854. zapadłéj, wydaném będzie stronie za zwróceniem certyfikatu, wystawionego jéj na złożenie kaucyi, poświadczenie pożyczki, które przy wpłaceniu każdéj następnéj raty ma być wykazaném, i przy złożeniu ostatniéj raty kasie zwróconém.

§. 19.

Kto nie złoży raty w terminach ustanowionych, opłacić winien prowizye 6procentowe za zwłokę; jeżeli zaś w dniu zapadłym raty następnéj, rata dawniéj zapadła jeszcze nie jest wypłacona, wówczas zapisujący utraca wszelkie prawo do każdéj jeszcze nie przepadłéj raty, a kaucya na rzecz Skarbu Państwa przypada.

§. 20.

Rezultaty subskrypcyi na tę pożyczkę, wedle najwyższego patentu z dnia 26. Czerwca 1854. wynosić mającą najmniéj 350 milionów, obwieszczone będą tak w całości, jakotéż szczegółowo.

§. 21.

Ponieważ wkrótce nie będzie wcale pieniędzy papiérowych rządowych, a zarazem przywrócenie pełnéj wartości waluty krajowéj już tylko od wypłaty długu Państwa do banku narodowego austryackiego zależéć będzie, przeto z końcem subskrypcyi z dochodów pożyczki, bądź że zapisana kwota wynosi milionów 350, bądź 500, przekazaną zostanie bankowi suma, dostateczna, aby w połączeniu z unormowanemi umorzeniami długu najdawniejszego, wynoszącem koło 3¼ milionów złotych reńskich rocznie, i oraz z wypłatami 10 milionów złotych reńskich rocznie z dochodu ceł wedle umowy z dnia 23. Lutego 1854. roku, nr. 54. Dziennika praw Państwa, cały dług Rządu do banku, w ciągu peryodu spłat na pożyczkę zmniejszonym został, aż do sumy 80 milionów. Przytém też i bank narodowy jak najrychléj w ciągu peryodu rzeczonych spłat spowodowanym będzie do wymiany banknotów na monetę metalową.

Baron de Bach m. p. **Kawaler de Baumgartner** m. p

§. 18.

Bei Einzahlung der am 30. September 1854 fälligen Rate wird der Partei gegen Rückstellung des Zertifikates, das ihr über den Erlag der Kauzion hinausgegeben wurde, ein Anlehenschein ausgehändiget, der bei Einzahlung jeder folgenden Rate vorzuweisen, und bei Entrichtung der letzten Rate an die Kasse zurückzustellen ist.

§. 19.

Wer eine Rate in den festgesetzten Fristen nicht leistet, hat Verzugszinsen zu 6 Perzent zu vergüten; wird jedoch am Verfallstage der nächsten Rate die früher fällige Rate noch nicht bezahlt, so verliert der Einzeichner den Anspruch bezüglich jeder noch nicht verfallenen Rate, und die Kauzion fällt dem Staatsschatze zu.

§. 20.

Die Resultate der Subskripzion auf dieses Anlehen, welches zufolge des Allerhöchsten Patentes vom 26. Juni 1854 den Betrag von mindestens 350 Millionen zu erreichen hat, werden sowohl im Ganzen als im Einzelnen veröffentlicht werden.

§. 21.

Da in kürzester Zeit kein Staatspapiergeld mehr bestehen wird, und die Wiederherstellung des vollen Werthes der Landeswährung nunmehr von der Zurückzahlung der Schuld des Staates an die österreichische Nazionalbank abhängt, so wird bei dem Schlusse der Subskripzion aus den Erträgnissen des Anlehens, der gezeichnete Betrag möge sich auf 350 oder bis 500 Millionen belaufen, der Bank eine Summe überwiesen, welche hinreicht, um in Verbindung mit den beiläufig $3^1/_4$ Millionen Gulden jährlich betragenden normativen Tilgungen an der ältesten Schuld, und den Zahlungen von 10 Millionen Gulden jährlich aus dem Ertrage der Zölle laut Uebereinkommen vom 23. Februar 1854, Nr. 45 des Reichs-Gesetzblattes, die gesammte Schuld des Staates an die Bank innerhalb der Einzahlungs-Periode auf das Anlehen, bis zu dem Betrage von 80 Millionen herab zu mindern. Dagegen wird die Nazionalbank so frühe als möglich innerhalb dieser Einzahlungs-Periode verhalten werden, die Einlösung ihrer Noten gegen Metallmünze wieder aufzunehmen.

Freiherr von Bach m. p. **Ritter von Baumgartner** m. p.

Formularz 1.,

Oświadczenie subskrypcyi.

Niżéj podpisany oświadcza do rąk . . . .
. . . .
iż udział bierze w pożyczce rządowéj, w miesiącu Lipcu 1854. otworzonéj, w kwocie ______
złotych reńskich wartości nominalnéj zapisów długu Stanu, poddając się wszystkim w téj mierze przepisanym warunkom.

Dla zabezpieczenia przyjętych przez to oświadczenie zobowiązań składa oraz kaucyę przepisaną, a to w gotowiźnie, w kwocie: ______
a w efektach (podług spisu znajdującego się na stronie odwrotnéj oświadczenia niniejszego) w ustanowionéj kwocie wartości złotych reńskich ______

. . . . na dniu {Sierpnia / Lipca} 1854.

☞ Uprasza się strony, by zamieściły podpis wraz z zamieszkaniem.

Formulare 1, der

Subskripzions-Erklärung.

Der Unterzeichnete erklärt zu Handen . . . .
. . . .
daß er sich an dem im Juli 1854 eröffneten Staats-Anlehen mit dem Betrage von
Gulden im Nennwerthe der Staats-Schuldverschreibungen betheilige, und sich allen dießfalls festgesetzten Bedingungen unterziehe.

Zur Sicherstellung der durch diese Erklärung übernommenen Verbindlichkeiten erlegt er die vorgeschriebene Kauzion, und zwar in Barem mit
und in Effekten (laut des am Rücken dieser Erklärung befindlichen Verzeichnisses) im festgesetzten Werthsbetrage von Gulden.

. . . . am Juli 1854.

☞ Die Parteien werden ersucht, Unterschrift und Wohnung beizusetzen.

(Na stronie odwrotnéj deklaracyi subskrypcyjnéj wydrukować).

Spis

efektów na kaucyę złożonych.

Opisanie efektów na kaucyę złożonych	Liczba kuponów	Wartość nomiualna	Wartość kaucyi	Uwaga.

(Am Rücken der Subskripzions-Erklärung ist zu drucken.)

Verzeichniß

über die als Kauzion eingelegten Effekten.

Bezeichnung der Kauzions-Effekten	Zahl der Koupons	Nennwerth	Kauzions-Werth	Anmerkung.

170.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 5. Lipca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LVII. nr. 160., wydana dnia 6. Lipca 1854.,

obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego,

którém zarządzono, ażeby cła w srebrze sciąganemi były.

W skutek najwyższego postanowienia z dnia 3. Lipca 1854. zarządzono, ażeby cła wchodowe, wychodowe i przechodowe także i w tych krajach koronnych, gdzie takowe dotąd w pieniądzach papiérowych opłacane być mogły, włącznie Dalmacyi, od dnia 1. Sierpnia roku bieżącego zacząwszy, wyłącznie w monecie srebrnéj sciąganemi były.

Za opłatę w monecie srebrnéj ta tylko ma być uważaną, która uiszczoną jest w sztukach srebrnych na stopę konwencyjną wybijanych, t. j. w sztukach 3 kr., 5 kr., 10 kr., 20 kr. 1 złr., i 2 złr. Zapłaty w monetach zdawkowych, jakoto: w sztukach miedzianych 1, 2 i 3 kr., tudzież w sztukach srebrnych 6 kr., przyjętemi być mogą wedle pełnéj ich wartości nominalnéj przy opłatach w srebrze czynić się mających tylko do potrzebnego wyrównania reszt niżéj krajcarów 10.

Monety złote austryackie na równi uważane będą z monetami srebrnemi, wedle wartości ich, ustanowionéj w taryfie monet z dnia 1. Listopada 1823. r.

Także i należytości poboczne, z wyjątkiem dopłaty do podatku konsumcyjnego, i nadal jeszcze w pieniądzach papiérowych sciągać się mającéj, z dniem piérwszym Sierpnia 1854. w pieniądzach srebrnych opłacane być mają.

Baumgartner m. p.

170.

Erlaß des Finanzministeriums vom 5. Juli 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LVII. Stück, Nr. 160, ausgegeben am 6. Juli 1854),

giltig für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches,

womit die Einhebung der Zölle in Silber angeordnet wird.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 3. Juli 1854 wird angeordnet, daß die Ein-, Aus- und Durchfuhrzölle auch in jenen Kronländern, wo dieselben bisher in Papiergeld entrichtet werden durften, mit Einschluß von Dalmazien, vom 1. August des laufenden Jahres angefangen, ausschließend in Silbermünze eingehoben werden.

Als Zahlung in Silbermünze wird nur eine solche angesehen, welche in konvenzionsmäßig ausgeprägten Silberstücken, d. h. in Stücken zu 3 kr., 5 kr, 10 kr., 20 kr., 1 fl. und 2 fl. geleistet wird. Zahlungen in Scheidemünzen, als, in Kupferstücken zu 1, 2 und 3 kr., und in Silberstücken zu 6 kr. dürfen nur zur nothwendigen Ausgleichung von Resten unter 10 Kreuzern nach ihrem vollen Nominalwerthe bei den in Silber zu leistenden Zahlungen angenommen werden.

Oesterreichische Goldmünzen werden, nach ihrem, in dem Münztarife vom 1. November 1823 festgesetzten Werthe, den Silbermünzen gleichgehalten.

Auch die Nebengebühren, mit Ausnahme des noch ferner in Papiergeld einzuhebenden Verzehrungssteuer-Zuschlages, sind vom 1. August 1854 angefangen in Silbergeld zu entrichten.

Baumgartner m. p.